

Pamätat' na Pána

62-1209, Jeffersonville, IN
(REMEMBERING THE LORD)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Pamätať na Pána

(REMEMBERING THE LORD)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu 9.12.1962 v Jeffersonville, IN

¹ Ďakujem, brat Neville. Som tak rád, že tu môžem byť, brat Neville, a že mám tú príležitosť znovu sedieť v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi. Čísla mi nikdy neprekážali, vždy ma povzbudzovali. Viete, ja sa pri nižších počtoch cítim viac doma, lebo myslím, že taká je cirkev. Áno, mám na to miesto Písma, hovorí sa tam, „Neboj sa, malé stádečko, je to dobrá vôľa tvojho Otca, aby ti dal Kráľovstvo.“ A ja by som... Ja chcem byť v ten deň započítaný do toho malého stádočka, do toho, ktorému On povedal, „Neboj sa.“ A sme veľmi radi za tú možnosť prísť dnes večer sem.

² Ani som sem neprišiel s úmyslom hovoriť. Len pred chvíľou niekto prišiel ku dverám, keď som sa pripravoval, chystal som si nejaký kontext na text, ktorý chcem použiť rovno v nadchádzajúcich zhromaždeniach vo Phoenixe a Tucsove a tých oblastiach. A naozaj som sa krmil na Duchu, viete, tie dobré veci Božie, rozmýšľal som hlavne o Ultimáte, téma o Ultimáte, Konečnej inštancii. A prišla moja žena a povedala mi, že vonku je niekto, kto by ma chcel navštíviť, a ja som to veľmi dobre nepochopil, až potom neskôr povedala, „Budeš dnes večer v zbere?“

³ Povedal som, „Myslím, že áno.“ A tak som sa len snažil držať v Duchu toho, čo som robil. A ona sa vrátila a povedala, že to bol nejaký chorý človek, ktorý chcel, aby som sa zaňho modlil. Povedal som, „No, tak potom pôjdem jednako dolu do zboru a budem sa modliť za chorých.“ Ja vždy, to je... Viete, tieto veci sú... mali by sme sa k nim dostať čo najrýchlejšie, ako sa bude dať, keď sú ľudia chorí a v potrebe. Každý, kto bol kedy chorý, vie, ako si oceniť, čo to znamená byť uzdravený Božou veľkou uzdravovacou mocou. A je to tak nádherná vec, také privilégium.

⁴ No, budúcu nedeľu, ak Pán dá, ak brat Neville a nikto z ostatných nemajú nič zvláštne na pláne, rozmýšľal som, že budúcu nedeľu by som ľuďom kázal svoje vianočné posolstvo, lebo nechať ich... Niektorí prichádzajú zďaleka a viete, ako Georgia a podobné

miesta, a tým pádom budú mať dosť času na vianočné nákupy a podobne.

⁵ A Billy práve vyšiel a povedal mi, povedal, že moja sestra Delores, budúcu nedeľu večer tesne pred zhromaždením má nejaké darčeky pre deti, nejaký malý program, na ktorý pôjdu, viete, nejaké vianočné divadlo, ktoré tu chcú predstaviť pred začiatkom zhromaždenia. A povedal som, „Takže to bude na budúcu nedeľu večer, že?“

Povedal, „Áno.“

Povedal som, „Tak to potom nebude prekážať.“

⁶ No, vidíte, budúci utorok je Štedrý deň, takže ak... alebo budúci utorok, v ten týždeň sú Vianoce. Tak to by bol príliš veľký nátlak na ľudí, aby potom museli ísť rýchlo domov na Štedrý večer a v pondelok, čiže som myslel, že... áno, dva týždne. Tak veru, o dva týždne. Tak som si myslel, že možno dnes večer prídem a dám ľuďom vedieť, ak Pán dá a ak brat Neville nemá niečo špeciálne. Väčšinou rád dávam svoje vianočné posolstvo cirkvi a moje veľkonočné posolstvo a čokoľvek Pán dá na moje srdce, aby som to podal. A budúcu nedeľu, ak Pán dá, budúcu nedeľu ráno dám...

⁷ A ten dôvod, prečo to väčšinou robím ráno a nie večer, je ten, aby tí, ktorí cestujú zďaleka, aby mali ešte celé popoludnie na cestovanie, aby sa mohli dostať domov, vidíte. Aj keď ja by som to radšej robil večer, myslím, že večer je oveľa lepšia. Mám rád to večerné zhromaždenie, keď zájde slnko a tak. Bol to Boh v záhrade Eden, ktorý v chládku večera prichádzal a hovoril s Adamom. Vidíte, čiže mám rád večerné zhromaždenie. Ale keďže tu máme takéto okolnosti, bude lepšie, ak to bude ráno, aby sa ľudia mohli dostať domov.

⁸ A som vďačný za to, že sa nám tu modlitebňa rozširuje k ďalšiemu miestu za nami, takže budeme mať trocha pridaného priestoru. Po všetkých tých sporoch a hádkach, nakoniec to tu máme. Viete, starý brat Bosworth zvykol mať taký zmysel pre humor, hovorieval, „To dieťa, ktoré najviac plače, dostáva najviac pozornosti.“ Tak to je celkom, viete, myslel som si, že občas sa nám oplatí trochu vykrikovať, nemyslíte?

⁹ Chcel by som pochváliť brata Anthonyho a jeho spoločníkov tu za tú nádhernú hudbu. Práve som prišiel a počul to. A viete, tie nástroje sú trúbky. Chcel som, aby jedno z mojich detí, aspoň jedno z nich hralo na trúbku. Ja... na nejaký dychový nástroj.

¹⁰ Becky začala s klavírom, ale teraz prechádza tým tínedžerským obdobím, poznáte to, že to chce už teraz vzdať. A tak začala... Učiteľ povedal, že musí začať s populárnou hudbou. No, ja nemyslím, že... viete, čo mám na mysli, predohry a tak ďalej z klasickej hudby, aby sa mohla dostať k náboženskej hudbe. Keď potom dostane lepšie známky, myslí si, „No, nechám to tak.“ A ja... u detí je to problém. Jednako to musí od začiatku byť povolanie Božie. Myslím, že jej sestra Sára tam vzadu ju predbehne a to nikdy ešte nemala lekciu. A tak, keď tam je to povolanie Božie, je to lepšie, keď tam je ten dar.

¹¹ Ale páči sa mi trúbka. Pamätám si, keď sa tam na rohu posväcovala táto modlitebňa, že tam pol dňa vyhrávali na trúbky, „Tam pod krížom, kde môj Spasiteľ zomrel, tam, kde som prosil o odpustenie svojich hriechov, tam bola na moje srdce uplatnená tá Krv,“ keď som tam dával svoj text do toho hlavného kameňa.

¹² A pamätám si, že jeden večer v metodistickej cirkvi Trojica, keď starý doktor Morrison... Mnohí z vás, ktorí ste v tých dňoch boli na svete, si pamätáte doktora Morrisona, starého svätého človeka. Asbury stratilo jedného z najväčších ľudí, keď prišli o doktora Morrisona kvôli starobe, bol to zbožný starý muž. A vždy som ho rád počúval kázať. A išiel som si ho vypočuť tam do metodistickej cirkvi Trojica. A v jeden večer na jeden malý balkón vystúpili dvaja chlapi, akurát, keď som ja so ženou išiel hore, a oni takto držali vo vzduchu trúbky a tie svoje nástroje a hrali tam, „Tam pod krížom, kde zomrel môj Spasiteľ!“ Ten veľký kríž na vrchu sa tam točil. Ja som tam len stál na ulici, pozdvihol som svoje ruky a hneď som začal chváliť Boha. Nemohol som tomu odolať.

¹³ V znovuzrozenom kresťanovi je určitá emócia, keď to pulzuje, je tam niečo, čo sa musí stať, jednoducho to tak je. Ó, ja... Nič nie je také ako staromódny kresťan. Tak veru. Nie je tomu nič rovné, z mojej skúsenosti, nevymenil by som to za žiadne bohatstvá sveta ani za celý svet ani za celú slnečnú sústavu, za to, čo ma Ježiš naučil zo Samého Seba.

¹⁴ Je určitý muž, ktorý s nami sedí, vždy, keď sa tam otočím, moje srdce poskočí. Je to muž... Nedávno som ho videl, ako prijíma komúniu, chodí s barlou. Povedal ti niekto niekedy, že vyzeráš ako Oral Roberts? [Ten brat hovorí, „Nuž, brat, povedal si to ty, hneď, ako si sem vstúpil. Čakal som, kým na to prídeš.“ - pozn.prekl.] Hovorím ti, vždy keď.... Koľko... Videli ste Orala Robertsa, asi všetci z vás. On vyzerá presne ako Oral Roberts! Len som sa náhodou obzrel. Myslím, že je trochu väčší, ako je Oral. Ale ten spôsob, ako má učesané vlasy, a jeho

čelo a jeho črty, vždy tak trochu dôstojne vyzerajúci človek, sedí ako Oral. A vždy mi napadne, „Brat Oral?“ Vyzerá presne ako on.

¹⁵ Brat Oral tu začína nejakú biblickú školu, ak sa nemýlim, alebo niečo podobné. Nedávno som o tom počul. Čo to je? [Brat Neville hovorí, „Univerzita.“ - pozn.prekl.] Univerzita. Áno, brat Carl Williams je jeden z jeho hlavných zakladateľov alebo niečo podobné, akurát neviem teraz, čo to presne je.

¹⁶ No, pamätajte, v nedeľu, ak Pán dá, začneme... Mám veľkonočné... alebo skôr vianočné posolstvo. A potom... Som vďačný za to, že sa tu začína modlitebňa. A potom dúfam, že to nielen pridá na počte, ale že tu pridá na milosti, ktorú Boh udelí nášmu zboru, nášmu hnutiu, nášmu... nie hnutiu, ale nášmu zhromaždeniu, ktoré tu spolu máme. Milujeme to.

¹⁷ A, rád by som len povedal toto. Nechcem zaberat' veľa času. Ale je veľa vecí, ktoré by som mal povedať, ale zabralo by to príliš veľa času. Ale rád by som povedal toto, je to niečo, čo nemôžem povedať. Sú veci (každý tomu rozumie), ktoré viete, je to v Mene Pánovom, ale jednako to nemôžete povedať. Vidíte, musíte si to nechať pre seba. Vidíte? Ale je určitá udalosť, ktorá prichádza, a nejaký čas tu už je, udalosť, ktorá sa má stať, na ktorú som bol upozornený, keď som sledoval, ako sa Duch Svätý pohybuje medzi ľuďmi na tom mieste, a oni nevedeli o žiadnej pozemskej veci, ale videli, ako sa Duch Svätý k tomu pohybuje. Prezradím to, ak Pán dá, niekedy, keď sa to bude hodiť. No, pamätajte, to ukazuje, že je medzi nimi Boh.

¹⁸ Ako niekto, myslím, brat, áno, povedal som to pred chvíľou, brat Neville povedal, že, „Boh nepočíta naše zlé konanie vo Svojich očiach.“ Keď sa ten vidiaci išiel pozrieť na Izrael a mohol to vidieť s tým prirodzeným okom a v akom neporiadku to bolo, ako zle sa zachovali a ako mali byť prekliati. Ale to, čo ten biskup nedokázal vidieť, bola tá udretá Skala a ten medený had, ako to vykonávalo zmierenie. Vidíte, keď sa Balám pozrel na Izrael, videl dôvod ich prekliat'. Vidíte? Ale keď sa na nich pozrel Boh, On videl to zmierenie. On povedal, „Si ako jednorozec.“ Amen. „Kto ti dá niečo do cesty? Aké zbožné, aké spravodlivé sú tvoje stány!“ Tak ich vidí Boh. Vidíte? Nie to, ako ich vidia ľudia, nie to, ako ich videli veľkí hodnostári; ale to, ako ich videl On.

¹⁹ A, ó, Bože, nech je to moja porcia! Nech je to moja porcia, lebo ja v sebe nemám nič, čo by som si mohol nárokovať. „Nič v rukách neprinášam, len k Tvojmu krížu Ľnem.“ Vidíte, to je všetko, čo máme.

²⁰ No, toto je večer modlitebného zhromaždenia, alebo nie večer modlitebného zhromaždenia, ale toto je tu nejaká evanjelistická skupina. Radi umiestňujeme Slovo. A možno by som k vám rád dnes večer hovoril aspoň na pár minút. Mnohí z vás, ktorí by si radili otvorili Písmo... No, viete, to zvláštne je, hneď sa to presne otvorilo na ten text, ktorý som išiel prečítať. Tak veru. Zvláštne. Bola to 1. Korinťanom, 11. kapitola, a mám tu zapísané nejaké poznámky, niekde tu, ktoré som mal na mysli, ak to teraz nájdem, v 1. Korinťanom, v 11. kapitole. Hneď tu, je to rovno tu. Tak veru.

²¹ No, pred tým, ako pôjdeme do Slova, pristúpme k tomu Autorovi, ktorý je tým Slovom, aby sme poprosili o milosť a o Jeho požehnanie, zatiaľ čo študujeme Toho, ktorý je Slovom. Pomodlime sa.

²² Ó, Pane Bože, plný milosti a milosrdenstva, ktorý bol počas vekov ochotný, po tom, ako človek zhrešil a vytvoril tú veľkú priepasť medzi sebou a Tebou, takú, ktorú sám nemohol prekročiť. Bol absolútne, kompletne stratený, bez cesty návratu. Ale ten Boh plný milosti bol ochotný vziať náhradu za jeho miesto a priviesť ho späť. To vzrušuje srdcia všetkých, ktorí Ťa kedy poznali, Pane, ako si Ty vo svojej veľkej láske a milosti vzal náhradu. A ako sme to práve vyjadrovali, Pane, na tú Náhradu sa dnes večer spoliehame, že Ten, ktorý zomrel namiesto nás hriešnikov, Ten spravodlivý, ktorý na Seba vzal našu nespravodlivosť. V Ňom máme dôveru.

²³ Teraz s vážnosťou pristupujeme k Jeho Slovu so sklonenými srdcami a hlavami, v úcte a v rešpekte s vďačnosťou. A prosíme, aby si k nám dnes večer poslal milosť skrze Ducha Svätého a dal nám ten Chlieb Života, ktorý potrebujeme, aby sme mohli vytrvať. Ty vieš presne, čo potrebujeme, a my vieme, že Ty si zaslúbil, že ak budeme prosiť, tak to obdržíme.

²⁴ Myslíme dnes večer, Pane, na tých, ktorí sú chorí a v potrebe, aby im bola udelená milosť Božia v hojnosti. A, Otče, modlíme sa za tých, ktorí upadli, aby v nich tieto nadchádzajúce sviatky vyvolali v ich srdci spomienky na to, kde kedysi boli a ako odpadli mimo Tvojho obecenstva. Bože, modlíme sa, aby sa navrátili (uďeľ to, Pane), navrátili k zhromaždeniu, zhromaždeniu tých prvorođených, aby sa navrátili tam, kde je milosť a milosrdenstvo a láska a dobrota a uzdravenie našich duší, našich myslí a našich tiel. Uďeľ to, Pane. Požehnaj dnes večer Svoje Slovo. Posilni nás všetkých a daj nám Tvoje požehnanie, lebo o to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

²⁵ No, na chvíľu by som chcel upriamiť vašu pozornosť na 1. Korinťanom, 11. kapitolu, 23., 24. a 25. verš.

Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj vydal, že Pán Ježiš v noci, v ktorej bol zradený, vzal chlieb

a poďakujúc lámal a povedal: Vezmite, jedzte, toto je moje telo, ktoré sa za vás láme. To čiňte na moju pamiatku.

Tak tiež i kalich, keď bolo po večeri, hovoriac: Tento kalich je tá nová smluva v mojej krvi; to čiňte, koľkokoľvek ráz by ste pili, na moju pamiatku.

²⁶ Ak by som tento malý text mal nejakú nazvať, bolo by to: Pamätať na Pána. Znie to ako večer, ktorý... alebo posolstvo, ktoré som mal kázať minulú nedeľu počas večeri Pánovej. Ale chcem na to ísť z trochu iného uhla, len na pár minút, zatiaľ čo spojíme svoje myšlienky na uctievanie Pána.

²⁷ Mohli by sme, samozrejme, začať s Pánovým stolom, lebo to je dobré miesto, ktoré si všetci pamätáme. Pamätať na Pána pri Jeho stole, o tom je tento text. Ale Pavol povedal, že máme vziať kalich a piť krv a jesť kôšer chlieb na pamiatku, aby sme pamätali na to, čo On urobil pre nás. A ako to robíte, nechceme, aby z toho bol nejaký zvyk, nejaká každodenná vec; chceme naozaj prísť a pamätať na Pána. Vidíte? Pamätajte, že to bola Jeho milosť a Jeho milosrdenstvo, a to je tá jediná vec, ktorá nám dáva tu jedinou nádej, ktorú máme. Bez ohľadu na to, čo by ste kedy urobili, nie je nič, čo by bolo čo i len blízko ku tomu, čo Kristus pre vás urobil.

²⁸ Tento týždeň som mal jednu smutnú skúsenosť, a jednako tak chválebnú, mohol by som to tak nazvať. Pochovával som brata, ktorý tu raz s nami sedel. A mnohí z vás viete o tej udalosti. Bol to náš drahý brat Rogers, Busty Rogers, ako sme mu hovorili, Everett. A brat Banks Wood tu a brat Sothmann, išli sme spolu na pohrebnú bohoslužbu.

²⁹ A išiel som autom v snehu na to staré miesto, kde som ho pokrstil asi pred dvadsiatimi piatimi rokmi. Vtedy, keď som ho pokrstil, bolo to v blatovej vode, na meno Pána Ježiša Krista. Ako sme prechádzali tým starým známym mostom pri Totten's Forde, rozprával som sa s mojimi bratmi a povedal som, „Jedného dňa, keď tam mal určitý denominačný kazateľ jeden veľký stan, povedal, 'ten extrémista' tam dolu v tej baptistickej cirkvi, ktorý krstí ľudí na Meno Ježiša Krista.“ On povedal, „Akákoľvek osoba, ktorá tak bola pokrstená, nie je pod mojím stanom vítaná.“

³⁰ A zrovna vtedy tam sedeli niektorí, ktorí boli pokrstení na Meno Pána Ježiša, a to bol brat George Wright a jeho rodina. Oni len... To jediné, čo mohli urobiť, bolo neísť spať.

³¹ A tak v ten deň pri tom brode, on odišiel z toho zhromaždenia a sledoval, ako tam stálo jeho zhromaždenie. A išiel som k tomu miestu. A dosť v tých kopcoch pršalo a tie blatové polia boli vymývané a tie malé prítoky zablátili celú tú riekou Blue River. Vstúpil som do vody po pás. A ja... Jeden z dôverníkov, alebo skôr diakonov, mi podal Bibliu a prečítal som to miesto, kde Peter povedal na deň Letníc, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás a buďte pokrstení na Meno Ježiša Krista na odpustenie vašich hriechov a prijmete dar Ducha Svätého.“

³² Bol to práve ten deň, kedy tam ležala Georgie Carterová a snažila sa zodvihnúť svoje ruky, vážila len niečo vyše tridsať kilogramov, ležala bez pohybu v posteli deväť rokov a osem mesiacov. A jej ľudia, tá cirkev, do ktorej patrila, ktorá povedala, že ak niekto vôbec príde na moje zhromaždenie, bude vylúčený z obecnstva v cirkvi. A tak v ten istý večer, ona bola hneď uzdravená. A potom chcela byť pokrstená rovnako ako to malé dievča Nale, ktoré tam bolo; videl som videnie a poznáte ten príbeh, jej ruky a nohy boli vyťahnuté; išiel som vo videní a v moci Ducha, položil som na ňu ruky a ona odtiaľ vyšla a bola uzdravená. A ona patrila k tým istým. Bola to metodistická cirkev. Ten metodistický kazateľ, brat Smith, bol ten, ktorý tam stál na brehu so svojím zhromaždením.

³³ A začal som tam krstiť kresťanským krstom podľa Biblie. A asi v tom čase, keď som pokrstil asi päť alebo šesť ľudí, zrazu sa akoby vrece roztrhlo, tam hore na kopci. Prišla tam vyobliekaná metodistická skupina, aby boli pokrstení na Meno Pána Ježiša. A jeden po druhom, ženy v hodvábnych, letných šatách tam vychádzali z blata, utierali si slzy z tváre, zmývali si rúž a vyznávali, že chcú byť pokrstené.

³⁴ A z tej skupiny vyšiel jeden silný chlap so širokými ramenami a vojenským účesom, širokou tvárou, vyšiel tam v takom modrom vojenskom obleku. Povedal, „Ja som tiež urobil svoje rozhodnutie.“ To bol Busty Rogers, bez toho, že by mu to niekto povedal. Tam som ho pochoval na Meno Pána Ježiša Krista na základe jeho vyznania.

³⁵ A minulý týždeň sme ho pochovali v Milltowne. A kázal som kázeň: Dokonalosť Vzkriesenia. Bol som misionárom, videl som rôznych bohov a filozofov; asi všetkých, ktorí sú mimo kresťanstva, je to len filozofia, ako veriť, že je toto, tamto alebo niečo iné. Ale existuje veľký Stvoriteľ, ktorý stvoril toto všetko! Musí byť Stvoriteľ, ak existuje stvorenie. A ak existuje stvorenie, bolo stvorené Stvoriteľom. Dielo

každého človeka odráža jeho samého. On je dobrým stolárom, robí dobrú prácu, on buduje. A ak je dobrým mechanikom, tak robí dobrú prácu. Vaša práca len odráža vás. A Božie stvorenie odráža Boha. A Boh stvoril všetko za určitým účelom. A všetko, čo slúži Božiemu účelu, keď to zomrie, tak to má vzkriesenie. Povedzte mi jednu vec. A spomenul som veľa vecí, ako kvety a stromy.

³⁶ A ako slnko každé ráno vychádza, je to, akoby sa narodilo malé dieťa, je slabé, jeho lúče sú slabé. Asi o desiatej je to už tínedžer. A o dvanástej žiari vo svojej sile, v kráse ženskosti alebo mužnosti. A asi o druhej popoludní je na tom asi tak ako ja. A potom o piatej už to začína byť ako starý otec, už klesá. A nakoniec jeho lúče na zemi slabnú a ono zomiera. Je to jeho koniec? Ono slúžilo Božiemu účelu. Ono vzkriesilo rastlinný život, ako prechádzalo cez zem. Všetky rastliny, ktoré by boli bývali mŕtve ten rok pred tým, ono ich vzkriesilo. Je to koniec toho, keď slúži Božiemu účelu? Ono ďalšie ráno znovu povstáva s novým životom! Každý strom robí to isté, všetko ostatné, mesiac, hviezdy, slnečná sústava, všetko má nejaké zaslúbenie.

³⁷ A ak človek slúži Božiemu účelu, jeho vzkriesenie je tak isté ako čokoľvek iné. To jediné, čo sa musí stať, že Boh čaká na ten správny čas, tak, ako to robí teraz.

³⁸ Tie veľké listy práve opadli zo stromov. Tam, kde sú na tej veľkej zemskej hrudi všetky tie červené, zelené, modré, hnedé, všetky rôzne farby, pod ktorými mŕtva ležala Božia príroda. Boh si zasadil kyticu. Ale On vie, že keď zasadí svoje kvety, že na jar príde vzkriesenie! Svet sa musí otočiť okolo svojej osi, až sa nedostane späť na tú stranu, kde je slnko, a potom povstane v pohrebných kvetoch.

³⁹ Nikdy nehovorte, „Toto je koniec,“ o nič viac ako hnedé listy na stromoch hovoria, že to je koniec. To jediné, čo sa musí stať, je, aby Boží časový cyklus prešiel okolo svojej osi, až dokiaľ príde čas na príchod Syna Božieho. A každé živé stvorenie, ktoré kedy zomrelo v Kristovi, znovu povstane. V Jeho Prítomnosti, pamätajme na Neho. Ó, keď prichádzam na koniec svojej cesty, chcem zomrieť v Jeho Prítomnosti, pamätajúc na Neho, že On je vzkriesenie a Život. On je ten pravý.

⁴⁰ A tak, ako prichádzame ku stolu Pánovmu... Ten stôl Pánov, ako som to tu pred chvíľou vysvetľoval, on nie je... Veríme, že to, čo nazývame „komúnia“, je branie chleba. Umiestňujeme to nesprávne... Umiestňujeme tú správnu vec na nesprávne miesto. To nie je ten chlieb, na ktorom záleží, nie je to to víno, na ktorom záleží, je to ten kôšer chlieb a to víno. Ale to, čo tá komúnia znamená, je „rozprávať“ a mať

rozhovor s Ním, pamätajúc Naňho. Myslím, že to je ten najpožehnanější čas zhromaždení. Vidíte? Každá hodina nášho života by mala byť komúniou.

⁴¹ Komúnia s Pánom je ako oáza na púšti. Je to ako jar pod rybníkom, okolo ktorého prechádza cestujúci, zastavuje sa a pije vody, až kým neuhasí svoj smäd. To znamená pamätanie na Pána. Prichádzať podľa poriadku Jeho stola, kde keď prechádza ten pútnik, ktorý cestuje tu po zemi spolu s nami, že môžeme prísť ku Jeho stolu a piť z Jeho požehnaní a z Jeho milosti a z Jeho Slova v obecenstve okolo Jeho Slova, pokiaľ sú naše smädné duše nasýtené. A potom opustíme toto miesto uctievania, občerstvení, uspokojení; a znovu sa pôjdeme stretnúť s problémami tejto púšte, problémami životnej púte. Áno, oáza v púšti, kde sa občerstvujeme, keď sme smädní.

⁴² Malo by to byť tak s každým uctievajúcim. To uspokoi... Je to tak pri každom pravdivom uctievaní, že oni sa túžia spolu stretnúť. Je niečo na obecenstve, čo je Božské, je to prikázané Bohom a je to sväté, posvätné. A tí spravodliví po tom túžia.

⁴³ Ako povedal Dávid, že jeho duša „bola smädná po Bohu, ako jeleň prahne po vode z potoka.“ Ten malý zranený jeleň, z ktorého psy odhryzli kusy mäsa a vytrhli to z neho. A on tam stojí, smädne a sleduje. So svojím zmyslom, ktorý mu Boh dal, dokáže zacítiť vodu na míle, cíti to. A drží tú svoju malú hlávku hore, zatiaľ čo krváca a zomiera. A vie, že ak sa mu niekedy podarí dostať k prameňu, tak bude žiť. Nikto ho potom nechytí. Ak sa môže dostať k tej vode, potom ho neodradí žiaden pes, ktorý ide po ňom, lebo on vie, že našiel ten životodarný zdroj.

⁴⁴ A keď sa cirkev dostane do toho miesta, kde Kristus pre nás znamená tolko, že máme smäd po Jeho Prítomnosti a byť jeden s druhým, je to potom životodarný Zdroj. Žiaden diabol vás nikdy nepredbehne. Dokonca aj samotná smrť je tam porazená. Ó, čo za nádej! Čo za miesto! Občerstvime sa tam. A keď to robíme, pamätajme na to, že to je On, ktorý nám toto umožnil. On bol ten, ktorý pre nás urobil tieto veci, musíme pamätať na Neho. Lebo pamätajte, kedysi sme boli cudzincami a bez Boha, pohaní, odvádzaní nemými modlami. Ale pamätajte, Kristus zomrel nie pre Židov, ale pre každé stvorenie z Adamovej upadnutej rasy, za nich Kristus zomrel.

⁴⁵ Ako prichádzame pamätať na Neho v čase Jeho jari komúnie, malo by nám to pripomenúť tie časy, kedy bol Izrael na svojej ceste. A oni išli vo svojej línii povinností, boli na ceste z Egypta do svojho vyslobodenia, do zaslúbenej zeme, a práve pri svojej povinnosti zostali bez vody. A všade, kde sa pozreli, bolo sucho, pod každým kopcom tam

mali byť pramene, ale nebol tam žiaden. A oni zomierali na púšti. A potom sa tam objavila tá Skala a tú skalú Mojžiš udrhel a vyšiel z nej dostatok vody. Každý smädný muž, každá smädná žena, dieťa, dokonca aj každé smädné zviera, každý mohol piť z hojnosti tej vody.

⁴⁶ Ako Ján 3:16, to zlaté miesto Biblie, hovorí, „Lebo tak Boh miloval svet, že dal Svojho jednorodného Syna, aby každý, kto verí (verí, má komúniu, pamätá na Neho), nezahynul, ale mal večný život.“ Pamätať na Krista, ktorý bol tou Skalou, ktorá bola za nás udraná, aby zachránila hynúci svet, hynúcich pohanov, hynúcich Židov, hynúci svet. Kristus dal Svoj Život v hojnosti, aby každý, kto má hlad a smäd, ako povedal prorok, „Hľa, podte ku zdroju, kúpte si odo Mňa mlieko a med zdarma.“ Prídte, lebo je to komúnia, prídte s pamätaním na Pána.

⁴⁷ Znovu si spomínam na pamiatku Pána na mieste občerstvenia, pri studni zvanej Beerlahairoi, čo v hebrejčine znamená „Studňa toho, ktorý žije a vidí ma.“ Hagar bola neporozumená, ale jednako bola na svojom mieste služby. Neporozumená, zle posudzovaná a bola vyhnaná, nemala kam ísť, mala hynúce dieťa a vo fľaši sa jej minula voda. A ten malý chlapec plakal. A jedine srdce matky dokáže porozumieť, čo to znamená počuť ten plač po vode, ako jeho malý jazyček začal napúchať a jeho pery prahli a jej malé dieťa slablo viac a viac. Vyhnaná, priamo na svojom mieste služby, nemala kam ísť. Sama bola bez vody, až vyžmýkala tú poslednú kvapku na jeho malé prahnúce pery. A potom bola tá fľaša prázdna a ona ju položila a išla ďalej. A ten malý chlapec kričal po vode a bol slabší a slabší; bolo to jej jediné dieťa.

⁴⁸ Bezpochyby jej nevinné srdce kričalo, „Ó, Bože, čo som urobila? Čo som urobila?“ A nedokázala zniest pohľad na to, ako jej dieťa v náručí zomiera, tak ho len položila pod krík. A vzdialila sa asi na vzdialenosť výstrelu z luku, asi niekoľko stoviek yardov alebo tak a uvidela malý strom. Klakla si pod neho a začala plakať. Divila sa, „Prečo?“ Ak urobila to, čo bolo správne, prečo by sa jej toto stalo? Koľkokrát si myslíme, že naše choroby a utrpenia, ale možno je to všetko len pre to, aby sa ukázala milosť a milosrdenstvo. A zatiaľ čo nad tým premýšľala, počula, ako sa nakoniec tie slabé výkriky o vodu vytratil.

⁴⁹ Počula Hlas, ako ku nej prehovoril a povedal, „Prečo plačeš? Za čo plačeš?“

⁵⁰ A ona sa pozrela hore a uvidela, ako buble studňa. Čo za prameň občerstvenia! Beerlahairoi, možno som to zle vyslovil, B-e-e-r-l-a-h-a-i-r-o-i, čo znamená „Studňa toho, ktorý žije a vidí ma! Toho, ktorý

nemôže zomrieť! Melchisedech! El Šadaj! Ten, ktorý žije a vidí ma, poznajúc moje potreby, On na mňa pamätá. A tam On na mňa pamätal tak, ako som aj ja pamätal na Neho, a ja viem, že On žije a On sa mi zjavil tu na púšti pri tejto studni.“

⁵¹ Ó, či by sme to mohli uplatniť teraz v tejto hodinovej kázni, práve dnes, kedy púšť cirkví, denominácií a sociálnych kazateľov Evanjelia a móda tohto sveta, kedy sa to sem všetko votrelo, vytvorilo denomináciu a rozbilo to.

⁵² A vtedy pomyslieť na to, že dnes večer tu znovu pri tejto studni stojí Ten, ktorý žije a vidí ma. Toto by malo znamenať pre skutočného uctievaťujúceho pamätanie na Krista. Áno. Ó, ona bola neporozumená a vyhnaná. Ježiš povedal, keď bol tu na zemi, „Ja som tie živé vody, Ja som vodami života.“

⁵³ A chcem tu načrtnúť ďalšiu malú myšlienku, ktorá mi prichádza na myseľ. Keď bol Ježiš na súde, a len pre to, aby sa Mu vysmievali... Bol poslaný od Piláta k Herodesovi. No, Pilát to nemusel urobiť, a viete, on si snažil z toho umyť ruky. Ale keď je to raz na твоjich rukách, musíš urobiť svoje rozhodnutie. Nemôžeš to hodiť na niekoho iného. Si to ty, ako jednotliviec. Ale On, On bol poslaný k Herodesovi, len aby sa Mu vysmievali, lebo mal meno činiteľa zázrakov, a tak ďalej, a bol vyhnancom z cirkvi. A tak sám Pilát, on si myslel, že Ho len pošle Herodesovi a možno to vyrieši tie ich nezhody, ktoré medzi sebou mali.

⁵⁴ A tak Ježiša vzali cez ulice a priviedli Ho do miesta, kde sa stretol s vyšším súdom, s Herodesom. A keď sa stretol s Herodesom, Herodesovi bola daná jeho jediná príležitosť! Aký hlúpy môže človek byť? Ak by len Herodes vedel, že priamo pred ním stojí vyplnenie všetkého, čo hovorili hebrejskí proroci, a smädu tohto sveta, všetko to pred ním stálo, vyplnenie každého mudrca a proroka, ktorý kedy prehovoril. Tá príležitosť, aby uspokojil svoje hriešne srdce s milosťou a milosrdenstvom. Čo za hlúpy človek to bol!

⁵⁵ Ale jednako nie až tak hlúpy ako dnešný človek, ktorému je predstavená tá istá vec, lebo my sme už mali o dve tisíc rokov viac Jeho učenia, Jeho milosti. Čo za bláznivú vec to Herodes urobil, keď pred Ním stál a nikdy Ho nepoprosil o milosť a milosrdenstvo, nikdy Ho nepoprosil o odpustenie svojich hriechov. Vôbec nevedel, že tam stojí... Nemyslím si, že ten človek si uvedomoval, že pred ním stojí taká Osoba. Nech to na chvíľu vsiakne. Lebo ten Človek nemal veľké meno v nejakom sociálnom postavení, v rôznych organizáciách či kluboch, a tak ďalej, s ktorými bol Herodes združený. On nikdy nemal také meno.

⁵⁶ Ale mal ho medzi ľuďmi, ktorí poznali Bibliu a vedeli o tom zaslúbení. A keby som na to mal ísť ešte silnejšie, povedal by som, že tí, ktorí boli predurčení do Večného Života, oni to rozpoznali hneď v tej chvíli, ako tam On stál.

⁵⁷ Ale Herodes sa toto nenaučil, on o tom vôbec nevedel. Čo za smutná vec! Všetci tí proroci o tom hovorili štyri tisíc rokov, to vyplnenie kriku sveta stálo priamo pred ním. Priamo tam v jeho prítomnosti stálo všetko to vyplnenie. A ako to môžem znovu povedať, mysleli by sme si, že to bol bláznivý muž, lebo urobil hlúpe rozhodnutie, všimnite si, že on Ho nikdy neprosil o milosť. On od Neho chcel, aby ho zabával. „Ó, počul som, že Ty si ten činiteľ zázrakov.“ Chcel zábavu namiesto milosti.

⁵⁸ To je presne to, čo dnešný svet vyjadruje, práve to Herodesovo rozhodnutie, keď vidia toho Krista, ktorý činí zázraky a robí to isté, čo robil vtedy, a to všetko, čo oni chcú, je, „No, ukáž mi, ako robíš toto alebo tamto.“ Hovoríte, že Herodes bude na tom zle? Človek dnešného dňa bude na tom ešte horšie! Herodes mal štyri tisíc rokov skúseností, prorokov a mudrcov. My máme šesť tisíc, a oproti tomu, čo mali oni vtedy, máme super učenie! Istotne. Čo to len spôsobil! Presne tak to je aj dnes, to isté!

⁵⁹ O čo išlo? Herodes sa nad tým nikdy vážne nezamyslel. On sa nikdy nepozastavil, aby sa nad tým zamyslel.

⁶⁰ A presne tak to je aj s ľuďmi dnes. Oni vidia niečo veľké, trochu ich to zaskočí, ale oni sa nepozastavia na dostatočne dlho. Snažia sa vypočítať si nejakého rabína alebo teológa, ktorý im to všetko nejakými argumentami vyvráti. A jednako, keď pomyslím na Jeffersonville, ako často by som sa nad vami vznášal ako sliepka nad svojimi malými, ale vy ste nechceli. Ako rád by som vás zhromaždil! Ako rád by som z tohto miesta urobil miesto, kde by sa stretli všetky národy, ale vy ste to nechceli. Vidíte? Rozumiete?

⁶¹ Čiže vidíte, na čo si Herodes bude musieť pamätať v ten deň? Jeho veľká príležitosť, on ju odmietol. A teraz niekde v regióne stratených, on dnes večer spomína na to, čo s tým urobil. Ale teraz je už neskoro.

⁶² Nech sa to nestane nám. Toto je náš čas navštívenia. Pamätajme na Krista, že On je ten istý včera, dnes i naveky. Židom 13:8. Nečakajme, kým prídu tie regióny odsúdených, niekde v dimenzii, kde sa už nebude dať ísť do Prítomnosti Božej, a váš čas na zemi sa skončí a v ten hroznej nočnej more budete spomínať na to, ako ste mali

tú príležitosť a odmietli ste ju. Nech si to títo mladí ľudia všimnú. Nech si to každý všimne!

⁶³ Herodes sa nad tým nikdy seriózne nezamyslel. Jeho jediná príležitosť, on len chcel byť zabávaný, chcel, aby mu Ježiš predviedol nejaké číslo, ako vyťahne zajaca z klobúka alebo niečo podobné. On Ho považoval za nejakého kúzelníka. „Počuli sme, že dokážeš predviesť rôzne kúsky. Rád by som si pozrel, ako nejaký teraz urobíš.“

⁶⁴ Chcem toto povedať so všetkou úctou. Ale koľkokrát povedali dnešní takzvaní kazatelia, že, „Ak je Duch Svätý, ak veríte, že Duch Svätý je ten istý, ako bol na začiatku, chcem vidieť, ako vezmete toho a toho tu alebo tohto alebo tamtoho človeka tam, túto ženu tu. Ja vám ich privediem. Chcem vidieť, ako to dokážete.“

⁶⁵ Či si oni uvedomujú, že to je ten istý duch (nie, neuvedomujú), ktorý povedal Ježišovi, „Ak si Ty Syn Boží, vezmi tieto kamene a urob z nich chlieb. Ak si Ty Syn Boží, povedz nám, kto Ťa udrel po hlave. Ak si Ty ten prorok, povedz nám, kto Ťa udrel,“ s handrou okolo Jeho tváre, udierali Ho po nej a potom si navzájom podávali palicu a hovorili, „Povedz nám, ak si Ty ten prorok. Povedz nám, kto Ťa udrel a vtedy Ti uveríme. Povedz nám, ak si Synom Božím. Sme v srdci úprimní. Ak si Ty Syn Boží, zostúp z kríža a budeme veriť, že Ty si ten Syn Boží.“

⁶⁶ Zaujíma ma, či mnohí ľudia dnes, aj muži aj ženy, mladí a starí, nestoja na tom istom mieste. A jedného dňa na to budete pamätať, ako ste boli v Jeho Prítomnosti, pri Jeho Zdroji; a chceli ste vidieť nejaký kúsok alebo nejaký trik, „Vtedy by som uveril. Keď mi prejde mráz po chrbte a urobím toto alebo tamto, vtedy uverím.“ Vidíte, nejaká senzácia, je to čisté modlárstvo! Nech len...

⁶⁷ Viete, Ježiš v jednom prípade povedal, On sa opýtal otázku. Rád by som sa toto dnes večer opýtal cirkvi. Ježiš povedal, „Prečo? Prečo? Prečo Ma nazývate 'Pánom' a nečinite tie veci, ktoré som vám prikázal, aby ste činili? Prečo Ma nazývate 'Hospodinom' a nedodrżujete Moje Slovo? Prečo Ma nazývate 'Pánom' a zapierate to, čo som vám prikázal, aby ste kázali a učili?“ Čo to je? Čo to spôsobuje? Je to preto, lebo medzi nimi a Slovom stojí nejaká denominačná tradícia. A čokoľvek, čo stojí medzi vami a Bohom, je modla, ona zaberá miesto Boha. Prečo hovoríte „Pán“? Pán znamená „vlastníctvo,“ Pán vlastní majetok. A ak Boh vlastní mňa a ja som Jeho a On ma jedného dňa odvrátil od tej nesprávnej cesty a zavolať ma za určitým účelom, čo iné mám robiť, ako vyplniť Jeho túžbu, ako to On urobil s Petrom. Ako môžem robiť čokoľvek iné, ako dodržiavať Jeho Slovo? „Prečo Ma nazývate 'Pánom'?“

68 Chcem tu spomenúť ďalšiu osobu, spomenúť ho tu. Čo takto Judáš, ako si Ho má on pamätať? Hovoríme o pamätaní na Pána. Judáš dnes večer, až dokiaľ nepominie, bude musieť spomínať na to, ako predal svoje prvorodenstvo. On predal Ježiša pre osobný zisk. My hovoríme zle o Judášovi. Hovoríme, že bol špinavý, zlý človek, nemohol by patriť na žiadne miesto do žiadnej spoločnosti, nepatrí do Neba. Prečo? On predal svojho Pána po tom, ako mal tú príležitosť byť učeníkom, byť apoštolom, to najvyššie povolanie v Biblii, vyššie ako prorok. On mal tú príležitosť byť apoštolom, ale on predal to právo pre osobný zisk. A teraz na to musí spomínať. Tak on pamätá na Ježiša: osobný zisk.

69 A chcel by som vedieť, koľko z takých dnes večer stojí za kazateľňou, nosiac na sebe rúcho zboru, sediac na stoličke diakona alebo na mieste pokladníka, dôverníka alebo akákoľvek je ich pozícia v cirkvi, alebo kazateľ za kazateľňou a stále predávajú svoju príležitosť pre osobnú pochvalu, „Doktor, Biskup taký a taký,“ pre osobnú pochvalu, osobný zisk.

70 Jeden človek mi raz povedal, „Ja verím, že to je Pravda. Ale ak by som to mal kázať, tak by som skončil ako žobrák na ulici.“

71 Pamätáte si toho bohatého muža a Lazara, aké bolo ich posledné, večné štádium? Hoci jeden z nich mal... bol žobrákom, ten druhý bol boháč, ale jedného dňa sa ten obraz zmenil a obaja si na to vedeli spomenúť. A tak ľudia dnes večer nadávajú na Judáša, ako Ho predal za osobný zisk, pričom veľa z nich dnes robí to isté, predávajú Ho pre osobný zisk.

72 Ten kňaz toho dňa si tiež bude pamätať na to, ako Ho predal, predal svoju šancu stať sa Jeho služobníkom, stať sa Jeho učeníkom, obrátiť sa k Nemu. Oni to predali za mamónarstvom otrávenú žiarlivosť. Závideli Mu Jeho náuku. Dokonca keď mal ešte len dvanásť rokov, akokoľvek ich vedel predbehnúť; a oni nerozpoznávali, že to bol Mesiáš. Nedokázali to, čo On dokázal. A báli sa, že by stratili svoju prestíž v očiach vyššie postavených ľudí, a tak predali svoju príležitosť. A oni sú rovnako vinní, ako bol aj Herodes.

73 A dnešný člen cirkvi je na tom tak isto. Ak by mali dôveru vo svoje denominácie, a tak ďalej, v tých dňoch a báli sa o svoju prestíž, boli vyhodení zo synagóg, čo to vtedy bolo? Bolo to modlársstvo! Uctievanie modlárskeho vyznania alebo modlárskeho cirkevného náboženstva namiesto prijatia Slova, ktoré bolo pred nimi zmanifestované.

74 A oni videli Slovo Božie. Biblia hovorí, „Videli sme Ho a dotýkali sme sa Ho.“ Ľudské bytosti vložili ruky na to doslovné, živé, zmanifestované Slovo živého Boha; a dovolili, aby medzi nimi stáli tradície a vyznania, hrnce a nádoby na umývanie, také nečisté veci stáli medzi nimi a živým Bohom. Áno.

75 Čo to bolo? Oni mali predsudky. Mali predsudky proti Jeho čistému, jasnému Písmu Evanjelia, ktoré On vyučoval, bolo to Slovo Otca. Oni Mu závideli. Mali proti nemu predsudky. A pokiaľ ešte majú pamäť, čo si v pekle určite budú pamätať, takto sa na nich bude pamätať. Takto si ho budú musieť pamätať.

Poviete, „Ó, to boli farizeji.“

76 Je jedna pani, ktorá zvykla chodiť do tejto cirkvi. Ó, myslím, že mnohí z vás ju poznáte, žije tu dolu ulicou. Ona odpadla. A zakaždým, keď ju vidím, ona sa ku mne rozbehne, stisne mi ruku a hovorí, „Brat Bill, modli sa za mňa. Som odpadnutá.“ Jej muž je... Nie, myslím, že žijú tu na tejto ulici. Videl som ju v Duchu, videl som na nej Ducha Božieho, ako tancovala, radovala sa, a tak ďalej. A ona odpadla. A nedávno tu ležala v nemocnici, zomierala, aspoň tak si to oni mysleli. A poslal pre ma, aby som sa za ňu išiel pomodliť.

77 Spolu s jej mužom boli naozaj dobrí ku mojej žene, keď bola moja žena ešte malé, otrhané dievča so zafúľanou tvárou, oni jej občas kúpili nejaké šaty a podobne, aby mohla chodiť do školy. Bez ohľadu na to, aké malé to je, nemôžete urobiť niečo pre Boha bez toho, aby na to On pamätal. „Koľkokoľvek ráz ste vykonali niečo pre Mojich maličkých, urobili ste to pre Mňa.“ A ako chlieb po vode, ono sa to vráti.

78 Ležala tam táto chudobná, odpadnutá žena, plakala a držala ma za ruku. A ona... Povedal som, „Nuž, sestra, pomodlím sa za teba.“

79 A na vedľajšej posteli pri nej ležala žena s prekríženými rukami a pozerala na mňa. A po jej boku stál jej mladý syn, mohol mať asi dvadsať rokov, taký typický moderný „Ricky“.

80 Nemám nič proti nikomu, kto sa volá Ricky, ale je to také... V minulosti také meno vôbec nebolo. Elvis a Ricky, je to také moderné meno. Ak máte dieťa, ktoré sa tak volá, tak ho oslovujte jeho stredným menom alebo mu dajte nové.

81 A ako tam tak sedela, pozrela sa, ja som začal skláňať hlavu a videl som, ako sa pozerala naozaj... Ona povedala, „Počkajte! Zatiahnite ten záves!“

82 Povedal som, „Ja som sa prišiel len za túto pani pomodliť. Nie ste veriaci?“

83 Ona povedala, „No, takto vám poviem, my sme metodisti, ale chceme, aby ste zatiahli ten záves!“

„Áno, pani,“ a zatiahol som ten záves.

84 Vidíte, je to to isté. Tak isto je to aj dnes, také predsudky! Ako mohla vedieť, akým som kazateľom? Nikdy som tú ženu nevidel. Len ona pravdepodobne od niekoho počula, že verím v uzdravenie chorých, a ona bola učená proti tomu. Ona s tým nemala nič spoločné, ona si z toho zmyla ruky. Bála sa, že by to na ňu spadlo. Nebojte sa, nespadne, rovnako, ako si ani Pilát z toho nemohol umyť ruky.

85 No, nechcem tým povedať nič zlé proti metodistom; to bola len jedna žena. [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.] Vidíte? Mohol to byť len jej prístup. Nemyslím si, že všetci metodisti sú takí, lebo som sa za mnohých z nich modlil. Oni ma zavolali, aby som sa išiel za nich modliť a boli medzi nimi vykonané znamenia a divy. Nikdy to nie sú tí samotní ľudia v tých cirkvách; je to ten systém, pod ktorým sú, ten je tomu na vine. Ale ona bola jedna z takého druhu. Čo to bolo? Čistá závistlivá jedovatá, diablom posadnutá žiarlivosť.

86 Mohol by som niečo povedať. Raz na jednom zhromaždení tu v meste, ktoré tu raz bolo, ľudia sa ma pýtali, prečo ma tam nezavolali. Tu to poviem, lebo som doma. Ale jednako, nie je tam žiaden dôvod, je to len žiarlivosť, je to vyznanie, je to modlárstvo. Ako by sme radi každého objali, ale keď sa vám tak vyhýbajú... Ježiš to chcel urobiť. Pamätajte, jedného dňa na to budete musieť spomínať. Budete si to musieť pamätať.

87 Pripomína mi to jedno svedectvo, ktoré bolo nedávno povedané. Jeden kazateľ išiel hore výťahom, tu v Heyburnovej budove. A s týmto kazateľom v tom výťahu tiež stáli traja ďalší muži a oni nevedeli, že tento človek bol kazateľ, aspoň myslím, že nie. A ako išli hore, všetci zastavili na ôsmom poschodí. A jeden z nich sa obrátil na toho kazateľa a povedal, „Vieš čo? Toto je asi najbližšie k Nebu, ako sa kedy dostaneme.“

88 „Nuž,“ ten kazateľ povedal, „myslím, že máš pravdu. Máš pravdu, lebo pokiaľ dôverujeme vo svoje vlastné zásluhy, toto je najďalej, ako sa kedy dostaneme.“ Tak veru. Pokiaľ máte dôveru v to, čo robíte, pamätáte na to, čo ste vy vykonali. A som si istý, že mnohí z vás vedia, že sme nič nevykonali, nič si nezaslúžime. On povedal, „Predpokladám, že ak dôverujeme vo svoje vlastné zásluhy, toto je

najďalej, ako sa kedy dostaneme.“ Nuž, ak sa na to spoliehame, Ďalej sa nedostaneme.

⁸⁹ Ale, ó, rád by som niečo povedal. Ak môžem zabudnúť na to, kým som bol, a pamätať na to, kým On je, ak len môžem pamätať na Ježiša, ak si len môžem spomenúť na Neho na kríži, ak len môžem pamätať na to, čo On pre mňa vykonal a ak môžem pamätať na tú hodinu, kedy On zmyl moje hriechy a dal mi Ducha Svätého, aby ma viedol, potom som pozdvihnutý nad všetko, čo drží túto zem. Som pozdvihnutý nad každú zemskú vec do ponebeských miest v Kristu Ježišovi, kde s Ním môžem mať obecnstvo. Tam v Jeho Prítomnosti, zabúdajúc na to, kým som ja niekedy bol, zabúdajúc na všetky moje hriechy a všetko ostatné, lebo oni sú v mori zabudnutia. Zabudnúc na všetku moju minulosť, zabudnúc na všetko a len pamätať, že On ma urobil Svojím vlastným skrze Jeho vlastnú smrť. On vzal moje miesto. A ja nemám právo ísť nikam inam ako do pekla, On vzal moje miesto a pozdvihol ma z pekla. On tam išiel za mňa. On ma pozdvihol skrze Jeho milosť a hojnosť až doteraz, kedy sme synmi a dcérami Božími a sedíme v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi, radujúc sa a pamätajúc na Neho, ktorý nás dosiaľ previedol v bezpečí. A s bijúcou vierou v našich dušiach, ktorá nás tlačí ďalej, a s milosťou, že On ma prevedie.

⁹⁰ A očami viery vidím Jeho Písmo vyplnené. „Všetkých, ktorých On predzvedel, tých povolal; a tých, ktorých povolal, tých ospravedlnil; a všetkých, ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.“ A preto s týmto na myslí, stojím v zhromaždení ľudí, kde je Duch Boží, a ktorí sú vyzdvihnutí, aby sedeli v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi. Vyhlíadame tú hodinu, kedy sa konečne skončí táto mizerná forma ľudského života, ktorá má smrteľný tlkot srdca, kedy sa len raz zastaví, kedy bude premenené a dostane srdce Ducha, ktoré bude biť navždy ponad to, bez choroby, bez smútku, bez staroby alebo čokoľvek iného.

⁹¹ Pamätajte na Ježiša. Keď sa v dome vyprázdni nádoba a už nie je viac múky, pamätajte na Ježiša. Keď doktor hovorí, že už nie je šanca, pamätajte na Ježiša. Keď ťa diabol pokúša... ako spievame našu záverečnú pieseň, „Keď sa okolo nás zhromaždia pokušenia, vzdychni to Sväté Meno s modlitbou.“

⁹² Pamätať na Ježiša, pamätať na to, že On sa navráti. Ten istý Ježiš, ktorý bol z nás odobratý, sa znovu podobným spôsobom navráti tak, ako sme Ho videli ísť do neba. Pamätajte, On sa navráti pre Svojich vlastných.

⁹³ Pomodlime sa so sklonenými hlavami. S týmto krátkym, potrhaným posolstvom stále vo svojom srdci, či by ste chceli, aby On na vás teraz pamätal? Ak áno, len pozdvihnite svoje ruky a niečo špeciálne, „Pane, pamätaj na mňa.“ Ako ten básnik povedal, „Pamätaj na mňa, keď stekajú slzy.“

⁹⁴ Náš Najvyšší Svätý Otče, v hojnosti sme si užili Prítomnosť Ducha Svätého, ako nám ukázal Slovo Života, ako si pamätáme na tú jamu, z ktorej sme boli vytrhnutí a vzatí, a boli sme utvorení ako Božie deti skrze milosť Ježiša Krista. Pamätám si na Neho, keď mi doktor pozrel do tváre a povedal, „Už len pár minút.“ Pamätám na Ježiša. Pamätám na Ježiša, keď som bol pri oltári a kričal som pre milosť a moja duša bola zaťažovaná bremenom, pamätám na tú ťarchu, ktorá ma opustila, Ježiš vzal moje bremeno. Pred pár mesiacmi som sedel na lavičke, pozeral som sa do hlavne pušky, aby som vystrelil na svoj cieľ a satan si musel pomyslieť, „Toto je teraz moja príležitosť.“ A keď tá zbraň vybuchla a tá hlaveň a telo a celá tá zbraň sa rozletela, oheň vystrelil všade okolo mňa a snažil som sa povstať na nohy, krv vytekala, pamätám si, že to bol Ježiš. Keď sa ten lekár pozrel a videl, že sa nič zlé nestalo, on povedal, „Viem jedno, a síce, že Pán tam musel sedieť a ochraňovať Svojho služobníka, lebo po takom výbuchu by bol človek normálne rozmetaný na kusy.“ Ó, Bože, ako si všetci pamätáme na tie veci!

⁹⁵ Prichádzame ku Zdroju, ktorý je naplnený Krvou, ktorá prúdi zo žíl Emanuela. Požehnaj nás spolu dnes večer, Pane. Ty poznáš každý cieľ a motív za každým srdcom, ktoré tu pozdvihlo ruku. Ty poznáš tú túžbu a potrebu. A ako Tvoj služobník, Pane, ja idem s nimi a spolu vychádzame z tejto modlitebne a ideme poza oblaky a mesiac a hviezdy a celú mliečnu dráhu, až sa dostávame do Prítomnosti Božej. A predom mnou je rozprestrený zlatý oltár, na ktorom leží tá Obeť, na ktorú pamätáme, Ježiš, ktorý povedal, „Len proste Otca čokoľvek v Mojom Mene a Ja to udelím.“ Nech naša viera nezlyháva, Pane, ale nech pamätáme, že prijímame to, o čo prosíme, ak tomu veríme, ako pamätáme na to, že Ježiš zomrel, aby to pre nás zabezpečil a zaistil to.

⁹⁶ Pane, vidíme, že ty zväčšuješ našu budovu. Bol si to Ty, ktorý si to pre nás urobil, ktorý si nám dal rozšíriť túto cirkev. A vieme, že si to bol Ty, Pane, ktorý nám vôbec túto cirkev na začiatku dal. Modlíme sa, aby si požehnal všetko toto úsilie.

⁹⁷ Pane, modlíme sa za nášho pastora, brata Nevilleho, Tvojho pokorného, dobrosrdečného a verného sluhu. On je ochotný akokoľvek slúžiť bez ohľadu na to, či to je zadná stolička, alebo treba upratať zbor.

Kdekoľvek ho Ty potrebuješ, tam on chce byť nástrojom, aby Ti slúžil, kdekoľvek zavoláš. Modlíme sa, Bože, aby si ho požehnal.

⁹⁸ Bože, táto veľká skúška, cez ktorú som práve prešiel, a títo dôverníci, ktorí tu pri mne stáli, a táto cirkev, ktorá sa za mňa modlila, a nakoniec prišlo víťazstvo. Ó, Bože, modlím sa za nich. Tiež na nich pamätám, Pane, a som si istý, že Ty tiež.

⁹⁹ Pamätáme na tie požehnaná, ktoré si nám dal. A pamätáme na Tvoje Slovo, že Ty nás nikdy nezanecháš. Staroba s nami nič neurobí, Ty na nás vždy budeš pamätať, keď už svet viac nebude a čas sa vytratí do večnosti. Píše sa niečo také ako, „Či môže matka zabudnúť na svoje dojčené dieťa? Ja na vás nikdy nemôžem zabudnúť. Ste vyrytí na dlaniach Mojich rúk,“ tie klince vyryli naše mená. Vieme, že Ty na nás pamätáš, Pane.

¹⁰⁰ A nech si vždy v našich najdrahších spomienkach ako náš Spasiteľ, náš Uzdraviteľ, náš Kráľ, náš Milenec, náš Život, naša slnečná žiara, naše všetko vo všetkom, tá nevyčerateľná fontána Božej milosti a lásky k nám, upadnutým ľudským bytostiam z Adamovej rodiny. Udeľ to, Pane, ako sa teraz porúčame Tebe a odchádzame z tejto modlitebne dnes večer, pamätajúc na Ježiša. Amen.

¹⁰¹ Pamätáte na Neho? Milujete Ho? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Myslím, že teraz v tejto potrhannej kázni môžeme povedať toto. Pavol povedal, „Čokoľvek robíme, robíme to v Duchu.“ Vo všetkých veciach by sme mali pamätať na Neho. Nerobme rozhodnutie, pokiaľ nepamätáme na Neho; nerobme nič, lebo to bude len rozumové. Ak nepriateľ udrie jedno líce, pamätajme na to, čo On urobil pred tým, ako udrieme naspäť. Pamätajme na Jeho skutok. Ak niekedy treba urobiť rozhodnutie, počkajme, pamätajme na to, aké rozhodnutie si myslíme, že by On urobil, a nech je potom to naše rozhodnutie. Ak sa začneme ponáhľať, pamätajme na to, že On sa nikdy neponáhľal. Vidíte? Ak začneme byť prehnane úzkostliví, len pamätajme, že On prebýva vo večnosti a čas pre Neho nič neznamená. Je to ten motív a cieľ nášho srdca. Pamätajme na Neho.

¹⁰² A pamätajme teraz na Neho, ako spievame túto pieseň v Duchu Jeho Prítomnosti, „Milujem Ho“. Ak prebývate v láske, prebývate v Bohu, lebo Boh je láska. Tí, ktorí prebývajú v Bohu, prebývajú v láske. Vidíte? A láska nemá žiadnu nenávisť. Láska nežiarli. Láska sa nenadúva. Láska nevyvádza. Láska je vždy jemná, milá, odpúšťajúca, príjemná. Bez ohľadu na to, akí nepríjemní sú ostatní, láska vždy zostáva sama sebou. Láska je ten ultimát milosti. Láska je pre nás Božím ultimátom. A po tom, ako zmizli všetky dary a podobne, naše

proroctvo, naše jazyky, naše výklady a všetko, čo sme kedy urobili, keď prichádza láska, je to ultimátum. Je to ponad všetko, lebo všetko ostatné zlyháva. Je to rozhodnutie Najvyššieho súdu. Je to ten hlavný stožiar. Je to Polárka, ktorá sa drží na tej istej úrovni. Je to ten kompas, ktorý nás vedie. Láska je to ultimátum. Pamätajte na to, zatiaľ čo spievame, „Milujem Ho!“

*Milujem Ho, milujem Ho,
lebo On prv miloval mňa,
a vykúpil mi spasenie
na kríži Golgoty.*

*Milujem Ho, milujem Ho,
lebo On prv...*

No, pamätajte, „On ma miloval a dal Svojho Syna.“

*A vykúpil mi spasenie
na kríži Golgoty.*

¹⁰³ Teraz, zatiaľ, čo naša sestra hraje akordy tejto piesne, [Brat Branham začne hmkať Milujem Ho – pozn.prekl.] vezmime teraz v tejto slasti obecnstva, zatiaľ čo tu spolu sedíme v ponebeských miestach v Kristovi, vezmime všetko z našich sŕdc. A pamätajte, Božie Slovo tak hovorí. Ja som jeho sluha. On je tu. Podajte si teraz s niekým ruku a povedzme, „Nech ťa Boh žehná, brat.“ Ak máte nepriateľa, postavte sa, choďte za ním, „Nech ťa Boh žehná, brat,“ ako znovu spievame refrén tejto piesne a navzájom si podávame ruky. Urobte to teraz, naozaj príjemne v Duchu.

Milujem Ho, [Brat Branham hovorí, „Nech ťa Boh žehná, brat Roy.“]

*Milujem Ho,
lebo On prv miloval mňa
a vykúpil mi spasenie...*

[Brat Branham podáva ruky.]

Teraz so zodvihnutými rukami.

Milujem Ho, milujem Ho,

lebo... (Pamätajte na Ježiša!)

A vykúpil mi spasenie

na kríži Golgoty.

¹⁰⁴ Skloňme teraz naše hlavy a hmkajme to. [Brat Branham začína hmkať Milujem Ho – pozn.prekl.] Pamätať na Ježiša! [Brat Branham pokračuje v hmkaní.]

On prv miloval mňa.

[Brat Branham pokračuje v hmkaní.]

...na kríži Golgoty.

¹⁰⁵ Zatiaľ čo naša sestra jemne hrá akordy piesne, poprosím nášho dobrého brata... Brat Neville, máš niečo, čo chceš povedať? V poriadku. Poprosím brata Collinsa tam vzadu, nášho oddaného brata tu, jedného zo spolupracovníkov, aby nás rozpustil s modlitbou, zatiaľ čo skláňame naše hlavy. Brat Collins.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v novembri 2020.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí